

[Bodil Thrane]

Vi skal ikke overhøre de bemærkninger, der kommer fra kommunerne, om, at man ikke kan udleje de boliger, der måtte blive bygget, hvorfor meldingerne naturligvis går tilbage til boligministeren. Derfor synes jeg, det er mere relevant i den drøftelse, vi forhåbentlig fortsat skal have, at vi finder ud af, hvor de 8.000 skal placeres, får en bedre fordeling og i øvrigt ser hele boligsektoren i en sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg er meget enig med fru Bodil Thrane i, at vi skal se tingene i en sammenhæng, men jeg må selvfølgelig indrømme, at der er nogle oplysninger, som vi ikke har fået mulighed for at få kendskab til, og jeg undrer mig over fru Pernille Sams' svar.

I 1991 er der rent faktisk ansøgt om 4.000 almennyttige boliger mere, end der kunne bevilges. Ligeledes har man heller ikke kunnet indfri kommunernes ønsker om henholdsvis ungdomsboliger og andelsboliger, så jeg vil godt bede fru Pernille Sams om at give os et bud på, hvordan tallene ser ud for 1992, 1993 og 1994, siden fru Pernille Sams her fra talerstolen så skrækkert kan sige, at vi har tilgodeset kommunernes totale behov.

Der er ikke i nogen af de svar, vi har fået, belæg for – og mig bekendt har vi ikke på noget tidspunkt fået en samlet tilbagemelding fra kommunerne – at man har tilgodeset de reelle boligbehov, som ligger på 3.000, tværtimod i og med at vi alene i dette år mangler 4.000, men jeg håber, fru Pernille Sams kan komme med tallene i dag, det tror jeg ville være gavnligt for diskussionen.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg nævnte ikke i mit indlæg, således som fru Lissa Mathiasen citerede mig for, at vi havde tilgodeset kommunernes totale behov.

Jeg ved udmærket godt, at kommunerne hvert eneste år søger om en række boliger, som de ikke får. Der bliver bare ikke afvist flere boliger i 1991 end for 2 år siden, hvor kommunerne søgte om endnu flere boliger.

Kommunernes ønsker er faldet fra at have ønsket 11.400 boliger i 1989 til nu at ønske 8.900 boliger i 1991, og de trækker 1.500-2.000

boligheder tilbage hvert år, det ved man erfaringsmæssigt.

På trods af at man har gennemført reduktioner i disse år, er der ikke sket en forøgelse af antallet af de ønskede almennyttige boliger, som ikke har fået plads i kvoten. Tværtimod er det tal, som ikke har fået plads, og som fru Lissa Mathiasen henviser til skulle være 4.000, mindre fra 1990-1991, dér er det blevet 1.000 boliger mindre, end det tidligere var.

Fru Lissa Mathiasen kan ikke komme uden om, at der også er tydelige tegn på nedgang i efterspørgslen. Flere borgmestre i større byer, f.eks. i Horsens, Ålborg, Odense, Brøndbyerne – jeg kan nævne flere – har udtalt, at de pågældende kommuner vil gennemføre meget væsentlige reduktioner i nybyggeriet af almennyttige boliger, eller at de helt vil ophøre med at bygge almennyttige boliger i de kommende år.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan forstå, at en del af uenigheden og diskussionen her egentlig opstår på grund af, at fru Pernille Sams overhovedet ikke har lyttet efter, hvad jeg sagde i mit første indlæg.

På den ene side gav jeg udtryk for, at der ikke skal bygges én bolig – det ønsker vi heller ikke – hvor der ikke er behov for det, altså hvor man ikke ønsker det, det ville være vanvittigt.

Men derefter siger jeg, at vi har haft en kvote på 5.000 i år; der var derudover 4.000 på landsplan, som var ønsker, der ikke blev indfriet – om de så bliver nedskrevet med 1.000, så er der stadig væk en klækkelig manko i og med, at man fra regeringens side, fra fru Pernille Sams' side siger, at det er forsvarligt at gå ned på de 3.000.

Jeg anerkender, at der er kommuner, der har sagt, at de ikke ønsker at bygge mere, men jeg vil spørge en gang til, om det ikke er lidt uinteressant at fokusere på de kommuner, der siger, at de ikke ønsker det. Lad os dog fokusere på de kommuner, der ønsker at få bygget, som har et reelt behov, og som ikke har udlejningsvanskeligheder. Lad os kigge på de kommuner og lad os prøve at tilgodesede dem. Det er en realistisk måde at arbejde på frem for at slumpe sig til noget og dermed føre nogle store problemer ud til kommunerne, som dermed står med et udækket behov.